

23 роки

ЧАСОВИЙ ЗРІЗ



КНИГА ПЕРША · МОРУЛА

ЕКСПЕРИМЕНТ ДВІСТІ П'ЯТДЕСЯТ

089

6 років

ВХІДНА ТОЧКА · СПІЛЬНИЙ МАСШТАБ

Марія Довгач

Довгач Марія Володимирівна

КРАЇНА

Україна

НАСЕЛЕНИЙ ПУНКТ

Колочава, Закарпаття

НАРОДЖЕННЯ

18.05.2020

МОВНА БАЗА

українська · закарпатський / верховинський говір

ПЕРША ПОЯВА У КНИЗІ

«Не просто»: розмова з Гідеоном.

КНИГА ПЕРША · «МОРУЛА»

У розділі про Йонаса Марія тихо підказує українські слова іншим дітям і соромиться власної переваги. Гідеон змушує її побачити різницю між готовою відповіддю та допомогою, що повертає людині голос. Марія заперечує, сердиться й відмовляється бути «його», але вперше не вибачається за те, що знає.

ПОКАЗНИКИ НА ВХОДІ

127

IQ

87

EQ

84

МОТИВАЦІЯ

44

КОНФЛІКТНІСТЬ



МАРІЯ ДОВГАЧ · 01

Характер і взаємодія

ХАРАКТЕР

Марія росте в Колочаві серед гір, господарства, сезонної роботи й ранньої звички бачити втому дорослих. У її світі речі бережуть, роботу доробляють, а дитина має допомагати без зайвих нагадувань. Це формує практичність і витривалість, але також переконання, що власна потреба легко стає тягарем.

IQ 127 не робить її інтелектуальною зіркою Проєкту, проте дає добру пам'ять, мовну чутливість, уважність і здатність швидко вчитися через конкретне пояснення. Мотивація 84 тримається не на абстрактному престижі, а на бажанні вміти більше, бути корисною й не дозволити дивитися на себе згори як на «просту сільську дівчинку».

EQ 87 — її головна сила й головний ризик. Марія швидко бачить сором, страх і самотність; уміє підібрати слово так, щоб людина не замовкла. Але чуже страждання для неї майже автоматично стає важливішим за власні межі, а вдячність і похвала легко закріплюють роль зручної помічниці.

ВНУТРІШНІЙ ПРИНЦИП

«Бути доброю — не означає віддавати себе.»

Тепло зближує її з людьми — і робить уразливою до чужих потреб.

ТИП ВЗАЄМОДІЇ

Тиха опора

Конфліктність 44 означає, що Марія уникає галасу, тиску й відкритої сварки, але не є безхарактерною. У розмові з Гідеоном вона насуплюється, сперечається, каже «я не дурна» і прямо відмовляється бути «його». Її спротив не гучний, проте з'являється одразу, щойно турботу намагаються перетворити на володіння.

З Мвілою вона спершу дає готові слова, аби вберегти його від сміху. Після розмови вже чекає, ставить запитання й дозволяє йому самому завершити фразу. Симпатія Камарії до Марії ще не показана сценою. Для неї ця майбутня лінія стане перевіркою: чи зуміє вона співчувати його самотності, не виправдовуючи зверхність і не приймаючи роль людини, яка мусить його врятувати.

емпатія · працьовитість · мова · особисті межі

ПРОЯВИ У ТЕКСТІ

У РУКОПИСІ

тихо допомагає дітям з українською, заперечує Гідеонові, відмовляється бути «його» й веде Мвілу до власної фрази замість того, щоб відповісти за нього.

СИЛЬНА СТОРОНА

помічає сором раніше за інших, підбирає безпечний тон, добре пам'ятає слова й перетворює знання на практичну допомогу.

УРАЗЛИВІСТЬ

зменшує власні здібності словом «просто», бере на себе чужі потреби й може плутати вдячність із правом вимагати від неї ще більше.

ТОЧКА РОСТУ

допомагати без самозречення; казати «ні» без почуття провини; не виправдовувати жорстокість чужим болем і не віддавати свій голос сильнішому союзникові.

Родина і сімейні зв'язки

МАТИ

Ганна Довгач

Працівниця сільського господарства й сезонна робітниця. Веде город, доглядає худобу, займається заготівлями, домашнім господарством і підробітками в садибах або зеленому туризмі. Її щоденна втома рано вчить Марію помічати роботу, яку ніхто не називає.

БАТЬКО

Володимир Довгач

Лісник, різнороб і сезонний працівник. Працює в лісі, ремонтує, веде господарство, бере підробітки в районі та періодично їздить на заробітки. Для доньки його світ пов'язує знання з витривалістю, руками й реальною користю.

СТРУКТУРА ВПЛИВУ

ДІМ, ДЕ ВСЕ ТРЕБА ДОРОБИТИ

Колочава дає Марії не декоративну «близькість до природи», а конкретний ритм: худоба, город, заготівлі, ремонти, погода й робота, яку не можна відкласти через настрій. Вона рано засвоює: корисність помічають рідше, ніж її відсутність.

СОРОМ ЗА ВЛАСНУ ПЕРЕВАГУ

Українська для Марії — не навчальний ресурс, а дім. Саме тому їй незручно мати те, чого інші ще не мають: вона підказує пошепки, червоніє від похвали й каже «та я просто знаю». Гідеон першим називає це не випадковою перевагою, а навичкою.

Марія походить із середовища, де праця, ощадність і взаємодопомога є не романтикою, а способом утримувати щоденне життя. Ганна й Володимир дають їй практичність, витривалість і чутливість до непомітної роботи, але разом із ними — звичку зменшувати себе, аби не бути тягарем. У Проекті її мовна перевага вперше стає видимою компетентністю. Розмова з Гідеоном показує, що Марія здатна сперечатися й відмовлятися від приналежності, а сцена з Мвілою вже запускає її дугу: допомагати так, щоб не привласнювати чужий голос, і берегти власний. Її завдання — лишитися теплою, але перестати бути зручною.

НЕПОМІТНА РОБОТА ДОРОСЛИХ

Ганна й Володимир не живуть у безнадії, але ресурс обмежений, а втома має ціну. Марія вчиться не марнувати, не випрошувати й підхоплювати справу без прохання. Проблема починається там, де звичка допомагати перетворюється на заборону мати власні потреби.

ДОПОМОГА, ЩО НЕ ВІДБИРАЄ ГОЛОС

Сцена з Мвілою показує різницю між порятунком і підтримкою. Готове слово робить його залежним від Марії; запитання, очікування й право помилитися повертають йому власну фразу. Її майбутня сила — не говорити за слабшого, а створювати умови, де його почують.